

בש"פ 5156/24 - מדינת ישראל נ' מחמד אלעוברה

בבית המשפט העליון בש"פ 5156/24

לפני:

כבוד השופטת ג' כנפי-שטייניץ

המבקשת:

מדינת ישראל
נגד

המשיבים:

1. מחמד אלעוברה
2. אחמד אלעוברה
3. אחמד אלעוברה
4. סעיד אלעוברה
5. מוחמד אלעוברה
6. כארם אלעוברה

בקשה שביעית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"א בסיון התשפ"ד (27.6.2024)

בשם המבקשת:

בשם המשיב 1: עו"ד קארין לגטיי

בשם המשיב 3: עו"ד צבי ארנון

בשם המשיב 6: עו"ד נדב גרינולד

החלטה בעניינם של המשיבים 1, 3 ו-6

1. לפניי בקשה שביעית להארכת מעצרו של המשיבים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).
עמוד 1

2. נגד המשיבים הוגש ביום 10.4.2022 כתב אישום לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, ובו יוחסו להם עבירות של ניסיון לרצח; חבלה חמורה בנסיבות מחמירות; סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה; קשירת קשר לפשע; נשיאת נשק ותחמושת; וכן שיבוש מהלכי משפט - עבירות לפי סעיפים 305(1) ו-29(א), 333 ו-335(א)(1) ו-(2), 332(2) ו-29(א), 499(א)(1), 144(ב) ו-29(א), 244 ו-29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק). נגד המשיב 1 הוגש אישום נוסף ובו יוחסה לו החזקת נשק (ריבוי עבירות), לפי סעיף 144(א) לחוק.

עובדות כתב האישום תוארו בהרחבה בהחלטותיו של בית משפט זה מיום 31.1.2024 (השופט י' אלרון) ומיום 28.3.2024 (השופט י' עמית). בתמצית יתואר כי המשיבים קשרו קשר לרצוח אדם, כנקמה על הירצחו של בן משפחתם. לשם כך, הצטיידו בארבעה אקדחים חצי-אוטומטיים ובתחמושת, עקבו אחר אותו אדם, חסמו את הרכב בו נסע ואת כלל התנועה בכביש, וכשהם רעולי פנים, פתחו בירי של 29 כדורים לעברו. חלק מן הכדורים פגעו בו וברכבו, וחלקם פגעו בנהג אחר ובכלי רכב נוספים בהם נסעו משתמשי דרך. לאחר מעשים אלה, נמלטו המשיבים מן הזירה ופעלו לשיבוש ראיות עד לתפיסתם על-ידי המשטרה. למשיב 1 יוחסו, כאמור, גם החזקת ארבעה רובי סער ושלושה אקדחים בביתו ברמלה.

3. בית המשפט המחוזי הורה על מעצרם של כלל המשיבים עד לתום ההליכים נגדם, תוך שהוא מדגיש את רמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהם. מעצר המשיבים הוארך ב-90 ימים בהסכמתם ארבע פעמים, ובהמשך שלא בהסכמתם. יצוין כי בהחלטת השופט עמית שניתנה ביום 28.3.2024, נערכה הבחנה בין עניינם של המשיבים 2 ו-5, שהם נעדרי עבר פלילי, לבין עניינם של יתר המשיבים, ובעקבותיה הועברו הראשונים למעצר בפיקוח אלקטרוני.

4. מכאן הבקשה להארכת מעצרם של המשיבים בפעם השביעית, היא הבקשה המונחת לפניי. בבקשה ובדיון שנערך לפניי ביום 27.6.2024, טענה המבקשת כי רמת המסוכנות הנשקפת לציבור מן המשיבים "זועקת", שעה שמסוכנותו של המשיב 1 מתעצמת אף יותר לנוכח נגישותו הגבוהה לנשק, הנלמדת מן האישום השני. המשיבה טענה כי על כך יש להוסיף את עברם הפלילי של המשיבים, הכולל, בין היתר, הרשעות בעבירות אלימות (כלל המשיבים), נשק ורכוש (המשיבים 1 ו-3), וכן את התרשמותו השלילית עד כה של שירות המבחן, אשר נמנע באופן חד-משמעי מהמלצה כלשהי בעניינם. אשר לקצב ניהול ההליך, נטען כי עד כה התקיימו תשעה דיוני הוכחות, וכי נכון לעת זו קבועים לחודש הקרוב עוד שלושה מועדי הוכחות בהם צפויה להתחיל פרשת ההגנה. הגם שמספר ישיבות בוטלו בשל מצב החירום וכניסתן לתוקף של תקנות בתי המשפט ולשכות ההוצאה לפועל (סדרי דין במצב חירום מיוחד), התשנ"א-1991, נטען כי ההליך צפוי להתקדם וכי בית המשפט עושה מאמץ להביאו לסיומו, לרבות שמיעתו במהלך פגרת בית המשפט.

5. באי-כוח המשיבים טענו מנגד, שקצב התקדמות ההליך אינו משביע רצון כמצטייר מאופן הצגת הדברים על-ידי המבקשת, וכי בכוונת ההגנה להעיד עדים נוספים באופן הצפוי להוביל להתארכות ההליך עת ארוכה. כן נטען, כי הגיעה העת לשקול שחרורם של המשיבים לחלופת מעצר, גם אם בתנאי שחרור קשים והדוקים ובכפוף לקיומו של מערך פיקוח משמעותי ולערבויות גבוהות. כן נטען, כי העברתם של המשיבים 2 ו-5 למעצר בפיקוח אלקטרוני, ובהעדר הבחנה ממשית ביניהם לבין המשיבים, מלמדת כי ניתן לעשות כן גם בעניינם של המשיבים.

6. לאחר עיון, דין הבקשה להתקבל.

הלכה היא, כי לעת הכרעה בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, יש לערוך איזון בין הפגיעה בזכותו החוקתית של הנאשם לחירות לאור חזקת החפות העומדת לו, לבין אינטרס ההגנה על שלום הציבור ותקינות ההליך המשפטי. בגדרי האיזון האמור, יש לשקול את מידת המסוכנות הנשקפת מצד הנאשם; את עברו הפלילי; את חומרת העבירה המיוחסת לנאשם, אופייה ונסיבותיה; ואת מידת החשש מפני האפשרות לשיבוש הליכי המשפט מצד הנאשם, או להימלטותו מן הדין. מנגד, יש לתת את הדעת להתמשכות ההליכים מעבר לתקופה של תשעה חודשים, ולקצב התקדמותו של ההליך המשפטי. ככל שההליכים המשפטיים בעניינו של נאשם המצוי במעצר מתארכים, כך, על דרך הכלל, תגבר הנטייה לשחררו לחלופת מעצר (בש"פ 905/24 מדינת ישראל נ' אלקיעאן, פסקה 12 (20.2.2024); בש"פ 7350/23 מדינת ישראל נ' מחאמיד, פסקה 7 (5.10.2023); בש"פ 1853/18 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 12 (8.3.2018)). עם זאת, נקבע כי אין בחלוף הזמן, כשלעצמו, כדי לאיין את האינטרסים הציבוריים העומדים בבסיס המעצר (בש"פ 2308/23 מדינת ישראל נ' זגורי, פסקה 14 (20.4.2023); בש"פ 4043/18 מדינת ישראל נ' גברו, פסקה 12 (3.6.2018)).

7. בענייננו, לא ניתן להתעלם ממסוכנותם יוצאת הדופן של המשיבים. ניתן רק לדמין את תסריט האירוע מושא כתב האישום, בו חוסמים המשיבים את הכביש, יוצאים מרכבם רעולי פנים, כשהם מצוידים בארבעה כלי נשק חצי אוטומטיים ויורים 29 כדורים "לפחות" לעבר קורבן העבירה. ניתן גם לדמין את תחושותיהם של משתמשי הדרך, בהם נוסעי אוטובוס שחלף במקום, ומשתמשי דרך אחרים, בהם ילדים קטנים, שנקלעו למטווח אותו ערכו המשיבים בצהרי יום בלב עורק תנועה. אשר למשיבים, מדובר במי שהחזיק ארסנל נשק בביתו ובעברו הרשעות בעבירות נשק, לרבות ירי מנשק חם, עבירות אלימות, תקיפת שוטר ועוד (משיב 1); מי שבעברו עבירות נשק, אלימות ורכוש (משיב 3) ומי שמאחוריו שורה של עבירות אלימות (משיב 6). דומה כי במקרה שבענייננו לא נדרש תסקיר מעצר על מנת לעמוד על רמת מסוכנותם הגבוהה של המשיבים. אכן, מעצרו של המשיבים מתפרש אמנם על פני תקופה בלתי מבוטלת. עם זאת, באיזון שבין התארכות ההליך לבין האינטרס הציבורי בשמירה על ביטחון הציבור בנקודת הזמן הנוכחית, הכף נוטה במובהק לעבר שמירה על ביטחון הציבור.

8. סוף דבר, הבקשה מתקבלת, ואני מורה על הארכת מעצרו של המשיבים 1, 3 ו-6 ב-90 ימים, החל מיום 1.7.2024 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 17181-04-22 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ד בסיון התשפ"ד (30.6.2024).

שׁוֹפֵט
